

CQDX

Biuletyn SPDZ Klubu Nr 62/2001 (maj)

Koleżanki i Koledzy !

Sprawa obiegu informacji jest w dzisiejszych czasach niezwykle ważna. Dlatego też pozwolę sobie na podanie informacji na temat organizacji strony teleinformatycznej SPDXC. Informacje te dotyczą pracy serwera "Home Page SPDXC".

Serwer SP5PBE (Home Page SPDXC) znajduje się fizycznie na terenie WEiTI PW.(Wydział Elektroniki i Technik Informacyjnych Politechniki Warszawskiej).

W związku z wieloma obostrzeniami wprowadzonymi przez oficjalne czynniki dysponujące domeną edukacyjną "edu.pl" administratorzy sieci przyjęli, że domena "sp5pbe.waw.pl" jest domeną komercyjną. Miało to konsekwencje w wyłączeniu routingu do serwera w dniu 23.04.2001. Status Studenckiego Klubu Krótkofalowców PW SP5PBE nie jest w chwili obecnej do końca prawnie uregulowany (konieczność założenia stowarzyszenia) i implikuje to kolejne problemy z udowodnieniem praw do istnienia w sieci PW oraz statusu domeny. Nie chcąc dokonywać kłopotliwych zmian nazwy domeny, adresów sieciowych i zmian w NASK podjąłem następujące decyzje i działania:

- serwer został ponownie włączony na zasadzie mojego "gentelment agreement" z władzami administracyjnymi PW; mam miesiąc czasu na poprawę statusu klubu
- podjąłem prace nad konstrukcją tzw. "mirror-a" Home Page SPDXC. Mirror jest czynny od marca 2001, ale wymaga poprawy, nie jest kompletny i nie działa na Netscape. Adres: <http://www.rf.pl/SPDXC/index.html> Mirror znajduje się na serwerze operatora komercyjnego, który jest naszym sponsorem.
- docelowo będzie czynna domena: spdx.rf.pl. Prace są zaplanowane do końca roku 2001.
- podjąłem prace nad konstrukcją drugiego niezależnego serwera SPDXC.

Plan ten wymaga niestety czasu i środków i oznacza przejście do operatora komercyjnego lub szukania alternatywnych rozwiązań. Trzymajcie zatem dalej kciuki za pomyślność moich działań. Jednocześnie dziękuję tym wszystkim osobom, które wsparły mnie moralnie w krytycznym momencie telefonując i przysyłając listy.

Manager d/s mediów SPDXC
Zygmont Szumski SP5ELA

INFORMACJE SEKRETARIATU KRAJOWEGO SP DX C (stan na: 30.04.2001)

1. Nowi członkowie

0697	SP20FK	Krzysztof Augustynowicz	697/R
0698	SQ9HYM	Maciej Brak	689/R
0699	SP9EPV	Eugeniusz Makowski	699/R
0700	SP9SDD	Roman Warchał	700/R
0701	SP7MFR	Krzysztof Sokół	701/R
0702	SP1RWK	Andrzej Lubelski	702/R
0703	SP8FHJ	Henryk Bartkowski	703/R
0704	SP9XCJ	Stanisław Stopa	704/R

2. Nowi kandydaci

0703	SP3JON	Jerzy Zwartko	703/K
0704	SP3AMY	Józef Wojcieszak	704/K
0705	SP8NTW	Wiesław Sadownik	705/K
0706	SP2JLR	Jan Dąbrowski	706/K
0707	SQ2F0R	Romuald Filipek	707/K

3. Uzupełnienia

SP9RTZ	180/182	SP5ENA	333/346
SP7EJS	308/314	SP9AI	333/355
SP3VAU	277/277	SP6AYP	314/321
SP3EPK	316/321	SP5UAF	225/227
SP7FQI	224/227	SP2QCR	260/260
SP4AUQ	147/151	SP5ATO	333/346
SP6AZT	333/341	SP3BGD	319/326
SP2QVS	149/149	SP3JUN	156/158
SP2IHG	97/99	SP3JZI	204/206
SP5ULD	251/251	SQ9HYM	116/116
SP9RPW	223/225	SP2EPV	148/151
SP9BLF	216/222	SP50XJ	227/228
SP5CEQ	250/252	SP9IJU	333/338
SP9PT	333/357	SP7GXX	331/337

Tabela współzawodnictwa SPDXC na dzień 30.04.2001

SP7HT	333/364	SP2GUV	317/325	SP5AA	292/311	SP5HHV	253/259
SP8AG	333/360	SP6GVU	317/324	SP7BFC	292/303	SP8DYY	253/257
SP8AJK	333/359	SP9NRD	317/323	SP5DVD	292/299	SP7SEG	253/255
SP9PT	333/357	SP90DY	317/321	SP6NVE	290/292	SP2FWC	252/259
SP9AI	333/355	SP8FNA	316/325	SP2EBG	289/292	SP9TCV	251/257
SP5EWY	333/351	SP3IOE	316/321	SP6DVP	288/293	SP5ULD	251/251
SP7ASZ	333/346	SP2GJV	316/321	SP9AQY	287/295	SP8ARK	250/257
SP5ATO	333/346	SP3EPK	316/321	SP9GDB	287/293	SP3FIM	250/255
SP5ENA	333/346	SP6CIK	316/320	SP3BYZ	287/293	SP5CCC	250/253
SP6AEG	333/345	SP9RCL	316/318	SP7AWG	287/290	SP5CEQ	250/252
SP2BNJ	333/345	SP2AVE	315/329	SP2WET	287/287	SP7HQ	250/250
SP3CB	333/342	SP4BY	315/321	SP2BIK	286/293	SP7NJX	249/252
SP7CVW	333/341	SP9BRP	315/321	SP9IUM	286/289	SP4CUF	249/252
SP6AZT	333/341	SP8FUX	315/319	SP8RJ	285/291	SP8EEX	249/252
SP9FTJ	333/340	SP6AYP	314/321	SP2JMR	285/287	SP5ILO	248/253
SP4JWR	333/340	SP6FVF	314/320	SP9 QMP	285/285	SP4EDP	248/252
SP8UFO	333/338	SP5DDJ	314/319	SP9UH	284/296	SP2CYK	248/250
SP9IJU	333/338	SP2GUC	314/317	SP5JTR	284/291	SP6IHE	247/252
SP9CTT	332/341	SP9XCN	314/316	SP8IIS	284/286	SP5GMN	247/252
SP6CDK	332/339	SP6DLO	313/320	SP4GDC	283/288	SP3JHY	247/251
SP7ITB	332/339	SP8FHM	313/314	SP2SCG	283/288	SP5DZE	246/252
SP8ARY	331/342	SP2JS	312/332	SP7LZD	283/287	SP5GMM	246/252
SP5COK	331/339	SP6DNS	312/323	SP5CFD	282/289	SP2AYC	246/249
SP5DRH	331/337	SP3FHV	312/320	SP8UFB	282/285	SP4EDQ	245/253
SP9FKQ	331/337	SP9BPF	311/321	SP9LAS	282/284	SP1AAQ	245/250
SP7GAQ	331/337	SP2IW	310/322	SP5ANQ	281/289	SP9CXX	245/249
SP4KM	331/337	SP6GF	310/317	SP3LPR	280/285	SP5NHM	245/248
SP7GXK	331/337	SP5AUB	310/316	SP9VFQ	280/284	SP4NDU	244/247
SP8YA	330/354	SP5KP	310/314	SP2BUC	280/284	SP4DC	243/248
SP2AJ0	330/353	SP6AAT	309/341	SP5JB	279/289	SP8ECV	242/249
SP2BMX	330/340	SP2PI	309/324	SP5AHR	279/285	SP6OUJ	242/246
SP6BOW	330/339	SP8AJJ	309/316	SP3VAU	277/277	SP5IVC	240/243
SP3GEM	330/339	SP1AEN	309/315	SP7EX	276/285	SP2BKF	238/244
SP4EAK	330/336	SP2F0V	308/315	SP3CNP	276/280	SP5GMK	238/243
SP5CJQ	330/336	SP7EJS	308/314	SP20FK	276/278	SP6HTQ	238/240
SP8AWL	329/340	SP5TZC	308/312	SP7BCA	275/281	SP2QVI	237 /237
SP5EAQ	329/339	SP7VC	308/308	SP3FYM	275/279	SP7EBM	236/240
SP2JKC	329/337	SP8GSC	307/316	SP9VEG	275/279	SP9DEM	235/238
SP2GOW	329/335	SP9HTU	307/311	SP9UNX	274/277	SP2UKB	234/236
SP6IXF	329/335	SP2IZC	307/309	SP5BB	273/283	SP3CQP	232/235
SP5PB	328/336	SP2LLW	306/312	SP3DIK	273/278	SP8DA	232/234
SP5DBR	328/334	SP4LVH	306/309	SP9REP	273/277	SP9FSH	231/237
SP1FJZ	328/334	SP8BWR	304/310	SP5INQ	273/276	SP8BJU	231/237
SP8EMO	327/335	SP5IYY	304/310	SP2HV	273/276	SP3BGL	231/233
SP7TF	327/333	SP2FAX	304/310	SP7DRV	273/275	SP2WEP	231/232
SP9MDO	327/333	SP6HEQ	304/309	SP7NMW	273/275	SP3GTS	231/232
SP5BAK	326/341	SP9MQH	304/309	SP7HKK	272/275	SP6ALL	230/241
SP5GRM	326/336	SP2AQP	304/306	SP6HFZ	271/275	SP4ETO	230/233
SP9DWT	326/333	SP6HRK	303/310	SP9IEK	270/272	SP7CXV	230/233
SP5GQX	326/332	SP1EYI	303/309	SP6MLX	269/270	SP5CWQ	230/232
SP8NR	325/337	SP3DOI	302/323	SP5MBA	268/271	SP9CDA	229/235
SP3IBS	325/333	SP6FAF	302/307	SP1CHV	268/270	SP7CLB	229/234
SP3HLM	325/333	SP8JMA	302/306	SP9NLK	267/271	SP3SUN	228/233
SP9CTW	324/337	SP6NIG	302/305	SP5TT	267/271	SP8TDE	228/229
SP2BRZ	324/332	SP60JJ	302/305	SP9HZF	265/269	SP6BGZ	227/231
SP9FIH	324/330	SP2GCJ	301/308	SP5AEF	264/272	SP2BME	227/230
SP1JRF	324/330	SP9FUU	301/306	SP3HUU	264/268	SP50XJ	227/228
SP9HWN	323/331	SP8GEY	301/304	SP7FUH	263/266	SP2AEK	226/230
SP8KO	323/329	SP9QMP	301/301	SP7ATA	262/270	SP1MHV	226/229
SP5ES	322/330	SP2BBD	300/310	SP4DGN	262/267	SP9HZW	226/228
SP2BRN	322/329	SP4LEN	300/306	SP9DEE	262/266	SP3DBD	225/228
SQ6SZ	322/326	SP7LIH	300/306	SP5FLA	261/266	SP9RQH	225/227
SP7CDH	321/334	SP9EML	300/305	SP2AHD	260/268	SP5UAF	225/227
SP5MBL	321/327	SP3CDQ	299/308	SP6RYB	260/265	SP1DPA	225/226
SP8GMU	321/326	SP9CAY	299/305	SP2QCR	260/260	SP2JPG	225/226
SP6JKH	321/326	SP7CDG	299/305	SP9AKD	259/266	SP5AFL	224/239
SP9AID	321/322	SP5GX	297/316	SP9CV	259/264	SP3HC	224/230
SP6ECA	320/330	SP9CS0	297/305	SP7DZA	258/265	SP5FLB	224/227
SP7IIT	320/327	SP3XR	297/301	SP8MJ	257/268	SP7FQI	224/227
SP6CZ	320/327	SP8HKT	297/301	SP6EQZ	257/264	SP8ONL	223/228
SP5ZR	320/326	SP4GFG	296/301	SP1EUS	257/261	SP9RPW	223/225
SP4EEZ	320/325	SP2IU	295/311	SP5LXR	257/260	SP3ADZ	222/225
SP3BGD	319/326	SP2BEA	295/296	SP1DMD	257/260	SP5LCC	222/224
SP5SS	319/325	SP5EXA	294/305	SP6BFK	255/263	SP5MXA	220/224
SP9A0A	318/330	SP3FLR	294/301	SP2EFU	255/261	SP1ALK	219/226
SP5DIR	318/325	SP8HXN	294/300	SP6BPY	254/259	SP2FBC	218/225
SP3FAR	318/324	SP6AUI	294/297	SP5WAL	254/258	SP7AWA	218/224
SP7IWA	318/322	SP5LM	293/298	SP8BFJ	254/256	SP9ENV	218/223
SP5BW0	317/327	SP6BEN	293/295	SP1ADM	253/261	SP9RTF	218/222

SP9NH	216/229	SP1NQF	189/191	SQ2BNM	150/150	SP5AHY	118/120
SP9BLF	216/222	SP1DTQ	189/189	SP9AHA	149/152	SQ9HYM	116/116
SP9BQJ	215/222	SP2AIB	188/201	SP10T	149/151	SP5YL	115/121
SP7MOQ	215/218	SP6BVR	188/190	SP1GZF	149/151	SP1ETC	115/118
SP2DWG	215/215	SP5HS	187/203	SP3VT	149/151	SP7IXT	115/117
SP6EJY	214/217	SP2EIW	187/190	SP2QVS	149/149	SP3GUA	115/117
SP8AOV	213/221	SP3IPB	184/186	SP8LZC	148/151	SP5BSG	115/116
SP3NYI	213/218	SP7GV	182/186	SP9EPV	148/151	SP9AGW	114/117
SP6EYI	213/217	SP6JOE	181/183	SP2EPV	148/151	SP1RWK	114/114
SP6TPF	213/215	SP8RX	180/183	SP8HMK	148/150	SP8BSQ	113/116
SP9DJP	212/216	SP9JXC	180/182	SP3HYK	148/150	SP7ATY	113/116
SP6SO	210/218	SP9RTZ	180/182	SQ7BCG	148/148	SP8ATI	113/115
SP7ICE	210/212	SP1RKB	179/182	SP9ADV	147/151	SP9UPK	113/113
SP9AIM	209/215	SP5DED	178/181	SP4AUQ	147/151	SP9LDP	112/114
SP7SEW	209/211	SP6AOI	177/182	SP8GWI	147/150	SP1LOP	112/114
SP9AEP	209/211	SQ8AMD	177/177	SP2ADW	147/150	SP2HHX	112/114
SP6AGD	208/212	SP8CNS	176/179	SP1TC	147/149	SQ5AAS	112/112
SP9FPP	207/211	SP5RDX	176/178	SP9JZT	146/147	SP3CMX	111/115
SP9QJ	207/210	SP8GNF	175/179	SP3VAL	145/146	SP6CXH	111/113
SP9MZS	207/209	SP9ATE	175/178	SP8ASP	144/148	SP8DHJ	110/114
SP6AZM	207/209	SP7ENU	175/178	SP2B0Q	144/147	SP6GYS	110/113
SP4DM	206/211	SP9ADY	175/177	SP3KB	143/146	SP2DNT	110/112
SP8CSL	206/210	SP6NIZ	175/177	SP5BYY	143/145	SP7MFR	110/112
SP4JAE	206/209	SP5ALP	174/178	SP1CGP	141/143	SP2XDR	110/110
SP3JIA	206/209	SP2JUJ	173/177	SP5XD	141/143	SP7FTP	109/112
SP1DTG	206/208	SP3GVX	173/175	SP2EXN	138/141	SP9LLE	109/111
SP9WUM	206/206	SP4AVG	172/175	SP5AGU	137/142	SP8FHJ	109/109
SP6HTX	205/208	SP2HNF	172/174	SP8AQA	137/137	SP3AAI	109/109
SP5BYF	205/208	SP7EOY	171/176	SP6CYX	136/138	SP5LGQ	108/111
SP1JRG	205/208	SP8HZZ	171/175	SP7ALH	135/137	SP9FOW	108/110
SP2BMI	205/207	SP7GTA	170/172	SP2LQC	135/137	SP3DAH	108/110
SP2WHE	205/205	SP3WVL	170/170	SP7LFT	134/137	SP7DIV	107/109
SP8VZ	204/209	SP2DKI	168/170	SP6RCK	133/137	SP8FVQ	106/109
SP3JZI	204/206	SP8ALC	167/171	SP8FWB	133/135	SP6LB	105/110
SP8LBK	203/208	SP6DB	167/171	SP6F0F	131/135	SP5SAQ	105/107
SP3GRQ	203/207	SP5BUD	167/169	SP4GHL	131/135	SP4JFR	105/107
SP6DYD	202/207	SP3EQE	167/169	SP1HJK	131/135	SP4SKW	105/106
SP3FPF	202/205	SP8AYJ	166/168	SP9ERC	131/133	SP9EPF	104/108
SQ8BGJ	201/201	SP9XWD	166/166	SP9MDY	131/133	SP7NMT	104/106
SP1IXG	200/202	SP9SDD	165/166	SP2WEI	131/131	SP5GBJ	104/106
SP5ELA	200/200	SP3AOT	163/169	SP9CVY	130/133	SP1CU	104/106
SP5EVW	200/200	SP5SA	162/166	SP800N	130/132	SP2FF	103/105
SP4CLX	199/207	SP6NIC	162/165	SP5IOU	128/131	SP9XCJ	103/103
SP8IMA	199/204	SP2UUU	161/163	SP6FPY	128/130	SP9JBK	102/105
SP2GKQ	199/203	SP9MQD	160/162	SP2TQW	128/129	SP6DNZ	102/102
SP6AND	199/202	SQ1EIX	160/160	SP9EQS	127/132	SP9JCH	101/104
SP9DLY	198/200	SP5GRU	159/163	SP2ANE	124/129	SP3FXG	101/103
SP2FMN	198/200	SP6FRQ	159/162	SP6DMT	124/128	SP2LLO	101/103
SP9JPA	197/200	SP3HZG	157/160	SP9IGY	124/127	SP2FN	100/103
SP3EJJ	197/200	SP2FHS	157/160	SP2JXM	124/126	SP2IRK	100/102
SP2GUB	197/199	SP7EWL	157/159	SP9DN	123/133	SP5EPP	099/102
SP7AW	196/200	SP3FKY	156/158	SP5LCG	123/127	SP6IXO	099/101
SP9JA	195/203	SP3JUN	156/158	SP9EVP	123/125	SP3ELD	099/101
SP7NHS	195/199	SP9EWT	156/157	SP3DGT	123/125	SP6FRF	098/101
SP1CTN	195/199	SP5FVI	155/160	SP5INZ	122/125	SP6CQO	098/101
SP6TGA	195/197	SP2JGR	155/157	SP9BOR	122/125	SP5JXK	098/101
SP7DAD	195/197	SQ9DXN	155/155	SP5EWA	122/125	SP4ICH	098/101
SP2DVH	194/200	SP8MI	154/154	SP2DWA	122/125	SP3ACB	097/101
SP9ZD	194/199	SP8JUX	153/157	SP2B0F	122/125	SP2CTZ	097/100
SP9EIJ	193/198	SP9AVZ	151/153	SP9RU	121/127		
SP5VYF	193/193	SP5VYB	151/151	SP9AJT	121/124		
SP2GSI	192/196	SP9GCZ	150/152	SP9GAY	121/123		
SP3BVI	190/194	SP3JHT	150/152	SP7LD	118/121		
SP6EVX	190/193	SP2BLC	150/152	SP7HTA	118/121		
SP9MRO	190/192	SP1DWZ	150/152	SP3HDU	118/121		
SP9AZL	189/192	SQ3DWR	150/150	SP3BLP	118/121		

**Jacek
SP5DRH**

ROZLICZENIE SPDXM 31 marca 2001 r.

Lp	ZNAK	TOTAL	3,5	7	14	21	28	DATA
1	SP5EWY	4678	913	942	948	943	932	3.01
2	SP7HT	4672	895	941	963	946	927	12.00
3	SP8AJK	4657	895	930	954	945	933	12.00
4	SP9PT	4640	887	924	954	945	930	12.00
5	SP3CB	4595	887	916	941	936	915	3.01
6	SP5ENA	4592	876	919	943	933	921	3.01
7	SP3IOE	4525	882	916	930	912	885	12.00

8	SP3HLM	4523	870	901	917	921	914	9.98
9	SP5CJQ	4502	849	898	931	923	901	12.00
10	SP4EEZ	4493	878	918	921	909	867	3.01
11	SP2JKC	4483	842	904	930	922	885	6.00
12	SP2BMX	4476	852	902	922	912	888	3.01
13	SP8NR	4444	850	883	920	915	876	9.98
14	SP7GAQ	4443	808	905	925	913	892	3.01
15	SP3AGE	4434	817	856	918	934	909	3.01
16	SP9DWT	4410	815	894	917	910	874	12.00
17	SP3FAR	4403	802	894	914	907	886	3.01
18	SP7ITB	4388	788	885	923	904	888	9.00
19	SP2BRZ	4379	782	871	925	915	886	12.00
20	SP6CZ	4333	824	854	902	882	871	3.00

21	SP6AZT	4293	817	847	872	859	898	12.00
22	SP8AG	4286	734	871	945	890	846	12.00
23	SP9TCV	4282	810	882	887	878	825	9.98
24	SP1JRF	4280	757	836	914	908	865	9.00
25	SP5BW0	4262	776	841	890	888	867	3.00
26	SP3IBS	4214	861	835	847	842	829	6.99
27	SP1MHV	4206	808	870	888	847	793	3.98
28	SP6IHE	4182	856	833	838	858	797	3.99
29	SP2GUC	4178	751	844	888	874	821	9.00
30	SP8FNA	4163	731	844	877	868	843	3.01
32	SP5ES	4157	685	807	894	890	881	3.01
31	SP2JS	4148	766	865	909	863	745	12.97
33	SP8FHM	4127	720	869	888	855	795	9.00
34	SP9NRD	4114	726	825	876	878	809	12.98
35	SP2AVE	4111	683	853	915	858	802	12.00
36	SP6FER	4108	740	815	877	871	805	12.97
37	SP9CTW	4017	586	818	890	881	842	3.01
38	SP6DVP	3934	777	745	849	802	761	12.00

39	SP8GSC	3904	501	836	863	872	832	3.00
40	SP2IW	3899	644	753	851	859	792	6.00
41	SP6AAT	3895	506	762	921	883	823	9.98
42	SP9HWN	3876	624	668	877	859	848	9.99
43	SP3CNP	3840	550	800	830	850	810	12.00
44	SP4GFG	3820	622	771	851	811	765	12.00
45	SP9FIH	3781	363	780	841	890	907	9.99
46	SP9HTU	3780	580	777	848	839	736	12.00
47	SP5BB	3769	567	712	823	860	807	12.00
48	SP7FUH	3653	589	726	856	750	732	9.00
49	SP9HZF	3651	717	782	838	785	529	9.99
50	SP9UH	3642	440	768	849	812	773	12.00
51	SP3CDQ	3595	437	724	814	849	771	3.98
52	SP1ADM	3515	529	698	804	827	657	3.99
54	SP2EFU	3451	489	763	784	777	638	3.01
53	SP5LM	3435	545	679	817	745	649	3.00
55	SP5FLA	3401	515	741	823	773	549	3.01

TOP TWENTY - 31 marca 2001 r.

Lp	3, 5	7	14	21	28
1	SP3GEM 932	SP5EWY 942	SP7HT 963	SP7HT 946	SP8AJK 933
2	SP5EWY 913	SP7HT 941	SP8AJK 954	SP8AJK 945	SP5EWY 932
3	SP3FHV 900	SP8AJK 930	SP9PT 954	SP9PT 945	SP9PT 930
4	SP7HT 895	SP9PT 924	SP5EWY 948	SP5EWY 943	SP7HT 927
5	SP8AJK 895	SP5ENA 919	SP8AG 945	SP3CB 936	SP5ENA 921
6	SP9PT 887	SP4EEZ 918	SP5ENA 943	SP3AGE 934	SP3CB 915
7	SP3CB 887	SP3CB 916	SP3CB 941	SP5ENA 933	SP3HLM 914
8	SP3IOE 882	SP3IOE 916	SP5CJQ 931	SP5CJQ 923	SP3AGE 909
9	SP4EEZ 878	SP7GAQ 905	SP3IOE 930	SP2JKC 922	SP9FIH 907
10	SP5ENA 876	SP2JKC 904	SP2JKC 930	SP3HLM 921	SP5CJQ 901
11	SP3HLM 870	SP2BMX 902	SP7GAQ 925	SP8NR 915	SP6AZT 898
12	SP3IBS 861	SP3HLM 901	SP2BRZ 925	SP2BRZ 915	SP7GAQ 892
13	SP6IHE 856	SP5CJQ 898	SP7ITB 923	SP7GAQ 913	SP2BMX 888
14	SP2BMX 852	SP9DWT 894	SP2BMX 922	SP3IOE 912	SP7ITB 888
15	SP8NR 850	SP3FAR 894	SP4EEZ 921	SP2BMX 912	SP3FAR 886
16	SP5CJQ 849	SP7ITB 885	SP6AAT 921	SP9DWT 910	SP2BRZ 886
17	SP2JKC 842	SP8NR 883	SP8NR 920	SP4EEZ 909	SP3IOE 885
18	SP6CZ 824	SP9TCV 882	SP3AGE 918	SP1JRF 908	SP2JKC 885
19	SP3AGE 817	SP2BRZ 871	SP3HLM 917	SP3FAR 907	SP5ES 881
20	SP6AZT 817	SP8AG 871	SP9DWT 917	SP7ITB 904	SP8NR 876

ROZLICZENIE KLUBY 31 marca 2001 r.

Lp	ZNAK	TOTAL	3, 5	7	14	21	28	DATA
1	SP1PEA	4289	842	860	878	863	846	3.01
2	SP9PDF	4241	771	842	880	893	855	12.98
3	SP2PM0	4218	763	855	889	886	825	6.00
4	SP9PRO	3852	572	742	848	872	818	12.00
5	SP3PLD	3667	640	666	773	807	781	9.00
6	SP2PIK	3131	549	556	771	736	519	12.98

Andrzej SP8FNA

Wyprawa turystyczno -DX-owa SP9EVP do Australii – marzec, kwiecień 2001

Przygotowania

W związku z tym, że od dłuższego czasu byłem zapraszany przez mojego kuzyna do odwiedzenia go w Perth-Western Australia, w jesieni ubiegłego roku zacząłem zbieranie informacji o Australii i o ewentualnych możliwościach pracy pod znakiem VK6. Okazało się, że wszystko jestem w stanie wyszukać na stronach WWW.

Przeszukanie stron ACA (Australian Communication Authority), urzędu który wydaje zezwolenia między innymi dla amatorów) upewniło mnie, że ze względu na porozumienia pomiędzy Australią a Polską, nie powinno być kłopotów z uzyskaniem licencji. Dobrze wygląda na stronie WWW, ale czy tak jest naprawdę?

W tym samym czasie, przeglądam strony tych krótkofalowców, którzy nadawali z Christmas Isl. (m.in. PA3GIO). Oni mogli, to może i ja spróbuję? Przecież to jest niedaleko (w każdym razie tak wygląda na mapie) od Perth. Niedaleko w Australii to jest właśnie 2650 km pomiędzy Perth a Christmas Isl.

Wysyłam e-maila do ACA w Perth z zapytaniem o licencję. Pani Lisa Mc Cann informuje mnie, że mogę wykupić jedną licencję np. na VK6 i potem pracując z wyspy łamać się przez prefiks wyspy, lub też wykupić licencję na VK6 i VK9X, co oczywiście kosztuje więcej. (31 dolarów australijskich za każdą licencję tzn. ok. 60PLN).

Pani Lisa zapewnia mnie, że jeżeli przyniosę odpowiednie dokumenty do jej biura, to dostanę licencję od ręki. Wychowany na polskiej biurokracji, oczywiście nie bardzo wierzę, upewniam się więc jeszcze raz. Dokumenty które są wymagane to; oryginał licencji (ja miałem już licencję z CEPT, ale nie było to konieczne), notarialne tłumaczenie licencji na j. angielski, paszport z datą wjazdu oraz ważną wizę australijską.

Tak więc wydaje się, że nie powinno być formalnych trudności. Teraz należy tylko wyszukać odpowiednia połączenia lotnicze, ceny no i oczywiście uzyskać wizę australijską. Póki co jestem zdecydowany na pobyt w Perth (VK6) oraz na Christmas (VK9X).

Informuję o moich „odkryciach” Mirka 9V1XE, a on na to, że „niedaleko” od Christmas leżą Cocos Isl., więc radzi mi, żebym się jaszczke zastanowił nad tym. Niedaleko - to tylko 1000km.

Znowu zaczynam szukanie po internecie. Znajduję odpowiednie biuro turystyczne w Perth, które jest w stanie załatwić przeloty i hotele na wyspach. Okazuje się, że dodanie do ekspedycji Cocos Isl., nieznacznie zwiększa koszty całej wyprawy, tak więc Mirek wiedział co robi namawiając mnie.

Zostaje ustalony dokładny plan przelotów i pobytu na wyspach. Tak więc: 24 marca przelot Perth-Cocos, 1 kwietnia przelot Cocos-Christmas oraz 6 kwietnia przelot Christmas - Jakarta.

Opcja ta jest najtańszą i najszybszą jeśli chodzi o loty. Po prostu lecimy przez wyspy w kierunku Europy, a nie wracamy do Australii.

Dalej nierozwiązanym problemem pozostaje z kim pojadę na ekspedycję. Tak daleko i tak długo to samemu trochę głupio. Po przeprowadzeniu różnych rozmów, decyduję się na mojego kolegę Tomka. Niestety nie jest on krótkofalowcem, tylko komputerowcem. (co potem okazuje się bardzo cenne).

Ci koledzy których bym chętnie zabrał ze sobą, albo nie mogą ze względu na rodzinnych, lub też finansowych.

Teraz należy załatwić „tylko” wizę australijską, bo załatwienie przelotów z Europy do Perth i Jakarty do Europy, wydaje się niczym, ze względu na niesamowitą konkurencję linii lotniczych.

Idąc do Ambasady Australii, jesteśmy dość dokładnie wystraszeni przez tych którzy byli po wizę. Podobno nie jest to takie proste. Zabieramy więc z sobą całe stopy dokumentów, o zatrudnieniu, urlopach stanie kont bankowych itd. Okazuje się że niepotrzebnie. Miła Pani wydaje nam wizę „od ręki”. Trochę już na się tłumaczymy po co jedziemy, bo się z tym tłumaczeniem przygotowaliśmy.

Pozostaje wyszukanie odpowiednich linii lotniczych na przelot do Australii i powrót.

Po długich poszukiwaniach w liniach tak europejskich jak i azjatyckich decydujemy się na malayskie linie lotnicze. Ceny są dość wyrównane, jednakże lecąc Malaysia Air, dostajemy jeden darmowy bilet (tzw. stop over) na przelot o obrębie Malaysi, port początkowy Kuala Lumpur. Baza namysły wybieramy najdalszą trasę, czyli Kota Kinabalu na wyspie Borneo, ok. 2000km od Kuala Lumpur.

Chwalę się Mirkowi 9V1XE, o moich dokonaniach. Mirek na to, że jeżeli lecimy na Borneo to koniecznie powinniśmy odwiedzić Doris 9M6DU i Alfonso 9M6MU, założycieli klubu 9M6AAC.

Krótką wymiana e-maili z Alfonso i zapada decyzja. Od szóstego do ósmego kwietnia będziemy u niego. Pora dobra, bo jest możliwość zaliczenia SPDXContest.

Podróż

Tak więc 15-go marca wyruszamy z Warszawy. Problemem jest oczywiście nadwaga naszych bagaży. To co dajemy na wagę waży 55kg. Czyli 15kg za dużo. Pani jednak nie zwraca na to uwagi i na szczęście nie zwraca uwagi na tzw. bagaż podręczny.

Możemy mieć po 5kg., mamy po 20kg.

Sama antena GP7 waży ok. 10 kg. W bagażu podręcznym mam IC736 plus inne rzeczy, razem 17kg. Tomek w bagażu podręcznym ma laptopa i zasilacz. Jednakże wymiary tych bagaży nie są podpadające.

Podróż przebiega b. sprawnie. Przez Londyn, Kula Lumpur, po dwudziestu czterech godzinach jesteśmy w Perth. Droga się nie dłuży, bo skutecznie zadziałał półlitrowy „usypiacz”- Johnny Walker, prócz tego obsługa w samolocie jest super.

Dzięki gościnności Państwa Kicińskich, przez tydzień zwiedzamy Perth i okolice, między innymi przylądek Cape Leeuwin- miejsce gdzie łączy się Pacyfik z Oceanem Indyjskim.

19-go marca odbieram licencję w ACA. Dostaję znaki; VK6KVP, VK9KCP i VK9KXP. GP7, jest natychmiast zmontowany (postawiony przy płocie) i po paru minutach radiostacja działa.

VK6 - Perth

Okazuje się, że nawet taki prefiks (VK6), jest w stanie wywołać pile-up. Uczę się więc pracy w takich warunkach, jednocześnie ucząc się logować w komputerze. (wcześniej nigdy tego nie robiłem Hi!)

Po czterech dniach, (a właściwie wieczorach) mam 450 QSO - większość na CW.

Zaczynam też powoli poznawać warunki propagacyjne jakie w tej części świata panują. Po prostu w dzień nic się nie dzieje. Nie słychać stacji lokalnych (tzn. do 3000km., bo ich po prostu nie ma). Stacji VK chyba jest po prostu mało. W przeliczeniu na kilometr kwadratowy, zaludnienie Australii jest 60-ciokrotnie mniejsze niż Polski.

VK9C – Cocos (Keeling) Islands

Sobota 24go marca Lecimy na Cocos. Lecimy? Nie, jeszcze nie. Wcześniej należy zważyć bagaże. Nadwaga w głównym bagażu 16kg. Miła Pani nie za bardzo przejmuję się naszym „czarowaniem”. Przychodzi więc Pani Kierownicza. Tłumaczymy, że jesteśmy radioamatorami itd. OK.chłopcy!! Ale zważymy jeszcze co tam macie w bagażu podręcznym!! Chyba brakuje skali, ale Pani przyryka oko.

Ok. 14tej i po czterech godzinach lotu lądujemy na Cocos. Wcześniej z samolotu obserwujemy, cały atol i lagunę Cocos Isl. Coś niesamowitego!!! Kolory morza, nieba, zieleni. Chyba tak wygląda raj.....

Po wylądowaniu zajmuje się nami Jenny, właścicielka miejscowego biura podróży. Dostajemy domek, nad samym oceanem w gaju palmowym. Jenny obwozi nas też po wyspie. Jesteśmy całkiem w innym świecie. Wszędzie zieleni. Praktycznie nie ma ludzi. Nie ma aut. Nie ma nawet kluczy do domów.

Wszystko jest otwarte. Koło domku mamy bardzo dużo miejsca. Nikogo nic i nikt nie obchodzi!!!

Po dwóch godzinach antena staje koło płotu. Na samej górze anteny powiewa polska flaga. Przejmujemy panowanie nad eterem tej części Oceanu Indyjskiego!!!

Przez siedem dni, a właściwie nocy, robię około 4 200 QSO. Frajda jest niesamowita. Okazuje się, że zapotrzebowanie na VK9C jest duże. Często słyszę –Thank You for new one!!!

W dzień szkoda spać, tak więc jeździmy i spacerujemy po wyspie, kąpiemy się oraz integrujemy z ludnością miejscową (przy piwie w barze).

Bez przekonania wieszam dipola na 50MHz, na wysokości ok. 4 metrów. Sześć podzielone na dwa, czyli 3 metry od końca do końca. Pomiar wykazuje SWR w granicach 1do5, ale co tam. Wieczorem ok. godz. 13.20 UTC, przez przypadek przełączam transceiver na 50MHz. Pasma jest pełne JA, z siłą 59 plus. Wołam bez przekonania, i właściwie nie jestem w stanie zakończyć łączność. Woła mnie dziesiątki stacji. Przez godzinę i 15 minut zaliczam ok. 180 stacji na CW i SSB. Na następny dzień przypominam sobie wzory na dipole, skracam antenę do 2.70 m i uzyskuję bez problemu SWR w granicach 1.

Od tego dnia praktycznie codziennie, przez ok. godzinę pracuję na 50 MHz w czasie otwarcia na JA.

Pod koniec tygodnia pogarszają się warunki propagacyjne na KF, tak że właściwie chodzę tylko na CW. Fantastycznie chodzi 7MHz. Jedna noc to ok.600QSO.

Są takie sytuacje których nie jestem w stanie opanować, ze względu na słabą dyscyplinę niektórych stacji. Prawdopodobnie inaczej wyglądałaby sytuacja jeśli dysponowałbym większą mocą i lepszą anteną. Czasami jedyne co mi pozostaje to QRT lub zmiana pasma. Mirek 9V1XE na bieżąco udziela mi nauk jak panować nad sytuacją. Jednakże nie denerwuję się, wszak jestem na wyspie gdzie nikt się nie denerwuje. Nie powstaje żadna czarna lista. W wypadku wyjątkowego niezdyscyplinowania skutkuje dopiero powtórzenie znaku z prośbą PSE AS!!!

VK9X – Christmas Islands

1-go kwietnia zmieniamy wyspę. Lecimy na Christmas !!!
Niestety przy odprawie nie skutkują nasze czarowania i płacimy za nadwagę 90 dol. australijskich.

Jedziemy do naszego lokum- hotelik Rumah Tingi. Warunki okazują się nieciekawe, jednakże nic nie kombinujemy. Po prostu zakwaterowujemy się, i jeszcze przed zmrokiem stawiamy antenę, niestety kabel zasilający antenę wydłuża się do 42 metrów. Temperatura ponad 35 st. Wilgotność chyba 90%. Mamy klimatyzację ale chodzi strasznie głośno. Nic to . Radiostacja działa !!! QRZ de VK9KXP ?

Po pięciu dniach (również pracując na 50 MHz) mam ok. 3200 QSO. Ale mam wrażenie, że radio chodziło lepiej na Cocos.

Klimat wyspy bardzo ciężki. Mamy kłopoty ze spaniem. Tomek ma, bo ja w nocy pracuję. Oczywiście objeżdżamy wyspę, ale po pobycie na Cocos, Christmas robi smętne wrażenie.

9M6AAC

6-go kwietnia w piątek odlatujemy samolotem typu „kukuruznik” do Jakarty. Nie ma problemu z nadwagą bo

wszystkie kable i narzędzia zostawiamy w hotelu. Może ktoś z

tego skorzysta?

Z Jakarty przez Kuala Lumpu lecimy do Kota Kinabalu na Borneo. Jesteśmy na lotnisku ok. godz. 22-giej. Doris i Alfons czekają na nas. Jeszcze tylko 120 km. po górskiej drodze i jesteśmy na miejscu w hotelu Hillview Garden. Doris i Alfons pokazują nam wszystko, również stację 9M6AAC.

Rano po śniadaniu „odpalam „, stację. FT-990, 3-el beam, PA 1Kw. Jedna godzina i ok. 80 QSO.

Wieczorem Doris i Alfons wydają imprezę z okazji naszego pobytu. Dostajemy odznaki klubu 9M6AAC, odbijamy nasze dłonie w specjalnych skrzyneczkach z betonem (ku pamięci !!). Pijemy sakę ze specjalnych glinianych naczyń. O godz. pierwszej w nocy udaje mi się wyrwać do stacji, wszak rozgrywa się już SP DX Contest. W ciągu ok. czterech godzin robię ok. 300 QSO.

Na następny dzień jedziemy na wycieczkę do dżungli, a po południu niestety już na lotnisko.

Rano lądujemy w Warszawie. Jesteśmy w t-shirtach i szortach, czym wzbudzamy ogólną wesołość.(temp. plus 4 stopnie). Ale my się niczym nie przejmujemy, przecież jesteśmy Wyspiarzami!!!

Podziękowania dla:

- Władka SP9KZ - za wypożyczenie IC-736.
- Mirka 9V1XE - za duchowe wsparcie i cenne uwagi przed wyprawą i w czasie jej trwania.
- Janki i Jarka Kicińskich z Perth - za wspaniałe przyjęcie nas i pokazanie okolic Perth
- Mojej Żony i moich Synów - za wyrozumiałość i cierpliwość w czasie przygotowań do wyprawy.

Jurek SP9EVP

Opisy zdjęć:

- Jurek VK6KVP przy stacji
- Jurek VK9KCP w centralnym punkcie Cocos Isl. (przy procie lotniczym)
- Antena stacji VK9KCP
- Jurek SP9EVP podczas podróży po Borneo

SP DX Contest 2001

Tegoroczne zawody to już historia. Teraz musimy poczekać na sprawdzenie logów i ogłoszenie wyników. W ostatnich latach nasze zawody miały lepsze i gorsze okresy. Czasem do nagrodzonych stacji nie docierały dyplomy, plakiety czy nawet wyniki. Sytuacja ta ulega poprawie i oby tendencja ta utrzymała się w kolejnych latach.

Przed tegorocznymi zawodami pojawiło się wiele dyskusji na temat regulaminu SP DX Contest. Wydaje się, że niezbędne są zmiany w regulaminie, doprecyzowanie niektórych punktów, powiązanie regulaminu z dyplomami wydawanymi przez PZK (kwestia raportów). Zmiany w regulaminie mogą być zatwierdzone na Zjeździe SP DX Clubu. Do tego czasu należy zebrać wszystkie uwagi, komentarze i propozycje.

Tegoroczna Komisja Zawodów, której pracami kieruje Leszek SP6CIK, gromadzi wszelkie uwagi dotyczące regulaminu. Osoba, która zajmuje się zbieraniem tych informacji jest Adam SP6OJJ. Do niego należy kierować wszelką korespondencję z tym związaną. Otrzymane uwagi zostaną rzeczowo opracowane i przedstawione do dyskusji na Zjeździe SP DX Clubu. Adres Adama SP6OJJ: sp6ojj@op.onet.pl.

Komentarze, jakie pojawiły się po tegorocznych zawodach wskazują na dużą aktywność stacji z Polski. To jest bardzo optymistyczne, bo od tego zależy zainteresowanie zawodami ze strony stacji zagranicznych. W tym roku mieliśmy także do czynienia z wyprawami zorganizowanymi właśnie w związku z naszymi zawodami. A jest to zasługa kolegów z U.S.A. i Kanady.

Andrzej VA3PL wybrał się na zawody do stacji David'a K1TTT. Jest to stacja dobrze znana z wielu contestów, doskonale wyposażona. Druga wyprawa została zorganizowana przez Zbyszka N9HQE. Zbyszek skontaktował się z Paul'em W0AIH, posiadaczem innej doskonale wyposażonej stacji. Paul zgodził się na wykorzystanie jego stacji do pracy w zawodach. Do jego gościnnego domu wybrali się: Zbyszek N9HQE, Krystian KB9TFT, Agnieszka KB9BGN, Jacek SQ9BOP, Michał SP5TAT, Mirek KG2IS oraz Mark KB9S. W pracy stacji wziął udział także Paul W0AIH. Zarówno Andrzej VA3PL, jak i zespół pracujący spod znaku W0AIH zadali sobie wiele trudu, aby dotrzeć do miejsca pracy stacji, niektórzy z nich musieli pokonać setki czy nawet tysiące kilometrów. Ale czego się nie robi...

Poniżej zamieszczamy relacje z zawodów. Jedną jest autorstwa Andrzeja VA3PL, autorem drugiej jest Michał SP5TAT. Niejednokrotnie relacje dotyczą nie tylko kwestii samej pracy w zawodach, ale myślę, że są tym bardziej ciekawe, obrazując całą historię takiej wyprawy.

**Tomek
SP5UAF**

W1/VA3PL - SP DX CONTEST 2001

Z Toronto wyjechałem w czwartek ok. godziny 19:00. Droga (w Kanadzie autostrada QEW, a w Stanach Numer 90) prowadzi przez Niagara potem Buffalo, Rochester, Syracuse, Albany aż do QTH Davida w Peru, Massachusetts.

Na liczniku w moim samochodzie wybiło około 720 km. Jechałem całą noc, z jednym postojem 3 godzinny na QSO z kolegami i na małą drzemkę. Po następnych kilkuset kilometrach drugi postój na 2 godzinne spanie. David zwołał mnie na 2 metrach ok. 7 rano, jak byłem nieco po wschodniej stronie Albany. Prowadził mnie cały czas na radiu. Gdyby nie jego wskazówki, miałbym kłopoty znaleźć jego QTH. U Davida byłem w piątek o 9 rano. Stacja znajduje się na 30 akrach wysoko w górach. W drogę powrotną wyjechałem w godzinę po zawodach i przez pierwsze 2 godziny musiałem na siłę powstrzymywać się aby nie zasnąć za kierownicą jadąc 110km/H. W końcu zjechałem z drogi i położyłem się spać w samochodzie. Nie wiem ile spałem ale chyba około 2 godziny. Spałbym chyba dłużej ale zrobiło

się gorąco w samochodzie. Droga powrotna razem ze spaniem zajęła mi 10 godzin. Zaraz po wyjeździe od Davida, zgubiłem górną część mojej anteny samochodowej Hastler. To spora strata. Nie chodzi tu o sprawy materialne, ale miałem to dosyć ciekawie i dobrze zrobione. Będę musiał szukać takich elementów od nowa. Teraz zawody.

Był to mój pierwszy poważny udział po praktycznie 7-miu latach QRT. Oczywiście pracowałem tu i tam, ale było to raczej żucie szmat żeby nie wyjść z wprawy w naciskaniu PTT. Brak treningu odbił się na CW ale i tak 35% łączności zrobiłem na CW. Stacja Davida przystosowana jest do operacji typu Mult-Multi więc żeby zmienić pasmo przesiadałem się na inne stanowisko.

10 - Warunki na 10 w kierunku na SP żadne. Index K był na 5. (WWV: SFI=180 A=22 K=4 Low,Qt-MinStrm / Mod-High,Unset-MinS 04/08/2001 09:00Z). Słychać było silnie stację hiszpańską, no i oczywiście była wspaniała propagacja na południe na SA. Można powiedzieć, że wszystko na wschód od Hiszpanii było odcięte. Zrobiłem 4 QSO na tym paśmie, ale było to wymęczone. Żeby nie tracić czasu

przeszedłem na 15 i tu okazało się, że pasmo żyje. 15 - Doskonale warunki na SP. Miałem momenty 3QSO/min.

20 - Spodziewałem się lepszych warunków na tym paśmie. Miałem takie same momenty z 3QSO/min, ale trwały krótko. Potem pasmo siadło i to był znak, aby przejść na 40. Kiedy ponownie przyszło otwarcie na 20M, zaczęła się burza z wyładowaniami i musiałem w panice wszystko powylączyć. Straciłem przez to 2 godziny dobrego otwarcia na 20M między 5 do 7Z co kosztowało mnie prawdopodobnie skromnie licząc jakieś 100 QSO. Burza przeszła i następne QSO po burzy miałem o 7:03. Druga burza pojawiła się znów o 9Z i znów straciłem 2 godz. Następne QSO po burzy było o 11:05Z i znów straciłem sporo QSO. 40 oraz 80 - Warunki przeciętne. Wydaje mi się, że z uwagi na nieznajomość potencjału antenowego stacji na 40 i 80M, mój

wynik na tych pasmach jest dosyć skromny. Ponadto podróż, spanie w nie swoim łóżku z piątku na sobotę i podekscytowanie zawodami dało się teraz odczuć. Byłem już bardzo zmęczony. Zbyt mało czasu jednak poświęciłem na S&P na tych pasmach. 160 - Kompletnie zawiódłem się na tym paśmie. Nic nie zrobiłem. Liczyłem na 3 do 5 QSO na tym paśmie. Pasma w ogóle nie chodziło. Nawet nie słyszałem stacji Północno - Amerykańskich. Być może nie wykorzystałem potencjału antenowego stacji z uwagi na zbyt krótki czas na zapoznanie się z nim.

Wyrażam podziękowanie kolegom za dostarczone mi punkty (czyt. QSO) i wyrazić podziękowanie za udział. Chciałbym w tym miejscu podkreślić, że umiejętności operatorskie stacji SP są wysmienite. Jestem w dalszym ciągu podekscytowany zawodami i już planuje powtórkę w przyszłym roku. Może by tak zorganizować MM w przyszłym roku? Czy są chętni?

Wydaje mi się, że spełniłem warunki do szeregu

8 el. - 21 MHz

polskich dyplomów. Proszę więc czytających o przysłanie mi regulaminu polskich dyplomów. Przydał by się jakiś program komputerowy z wykazem wszystkich lub głównych polskich dyplomów. Taki program, który wyciągał by odpowiednie znaki z logu i od razu wypisywał aplikacje.

Andrzej VA3PL

Opisy zdjęć:

- Andrzej VA3PL i David K1TTT
- Andrzej W1/VA3PL przy stacji 28MHz
- Antena 8 el. na 21MHz

SP DX Contest z drugiej strony oceanu - WØAIH

Na początku marca 2001 roku, na internetowej liście dyskusyjnej SP DX Clubu pojawiła się propozycja Zbyszka N9HQE, by na zbliżający się SP DX Contest zorganizować grupę, która pracowałaby ze stacji kontestowej WØAIH. Sprawdziłem szybko lokalizację – okolice Eau Claire w stanie Wisconsin. Sprawdziłem odległość od mojego miejsca pobytu na południowym wschodzie USA i stwierdziłem, że chyba nie ma to większego sensu – 1100 mil, czyli prawie 1800 kilometrów, autobus jedzie ponad dobę, samochód to ryzyko (20 godzin jazdy po zawodach byłoby samobójstwem) a na samolot nie za bardzo miałem pieniądze... Chyba nic z tego nie będzie.

Twierdziłem tak do czasu, aż nie zająłem na stronę WWW Paula (<http://www.qth.com/w0aih/>). Po tym, co tam zobaczyłem i przeczytałem – przez dłuższy czas dochodziłem do siebie ☹. Farma Paula WØAIH, jest zlokalizowana w środkowo-zachodniej części stanu Wisconsin, na południowy-wschód od Eau Claire, stosunkowo niedaleko od Chicago. Ma ona powierzchnię prawie 50 hektarów. Na terenie posiadłości Paula znajduje się ponad 50 wież (kratownic). Około 25 wież lub słupów służy jako anteny pionowe. Dodatkowo wiele słupów telefonicznych i innych masztów służy do podtrzymywania kabli zasilających, anten drutowych itp. Pełny opis tej stacji dostępny jest (wraz ze zdjęciami) na stronie WWW Paula. Moje opisy i wrażenia pojawiają się też nieco później.

Ze względu na czas dojazdu musiałem wziąć urlop na piątek i poniedziałek. W czwartek wieczorem wreszcie – ruszyłem. Jazda legendarnymi liniami Greyhound może być naprawdę pasjonująca. Miałem w planie 2 przesiadki – nie tak źle! Na każdym przystanku, gdzie planowana była przesiadka było planowane około 30-60 minut, więc nie powinno być źle. Ale od razu, na dobry początek autobus w Athens spóźnia się o prawie półtorej godziny. Kilkunastu współpasażerów – cała mozaika narodowości i kolorów – czeka razem ze mną niecierpliwie. Wreszcie – przyjechał. Autobus jest niemal pełny – z trudem znajdujemy miejsca, pasażerowie zmęczeni i poirytowani. Mnie jednak interesowało tylko jedno – czy zdążyć w Atlancie na autobus do Chicago? Jak na ten autobus nie zdążyć, to... Z Atlanty do Chicago jest ponad 700 mil...

Na szczęście okazało się, że mało tego, że autobus do Chicago jeszcze nie wyjechał, to „na start” miał prawie dwie godziny opóźnienia. Zaś to, co zobaczyłem – czyli terminal Greyhounda w Atlancie – było wstępem do czekających mnie atrakcji. Przypominał on skrzyżowanie dworca PKS w [---] w sezonie (tu można sobie wstawić swoje najgorsze wspomnienie z młodości) z dworcem krajowym na Okieczu. Tłum, hałas, bałagan, pozawieszane komputery (te, które normalnie wyświetlają przyjazdy i odjazdy) ze słynnymi niebieskimi ekranami – w każdym razie trzeba wykazywać dużą czujność, żeby się nie zgubić, trafić do właściwego wyjścia i wsiąść do właściwego autobusu ☹ Towarzystwo też mieszane – większość to jednak Murzyni, Meksykanie, biedniejsi biali. Czasem całe rodziny lub same matki – jedna z kobiet jechała sama z piątką (!!!) dzieci. Podziwiałem jej odwagę...

Autobusy Greyhounda są całkiem niezłe. Dość wygodne siedzenia, choć na mój rozmiar - zwłaszcza, jak ktoś z przodu rozłoży siedzenie - nieco za mało miejsca na nogi. Z reguły czysto, klimatyzacja, no i do tego niesamowicie cicho - mimo, że poruszają się one po drogach z szybkością porównywalną z samochodami osobowymi. Była noc, więc spałem aż do pierwszego przystanku, czyli do Manchester w Tennessee. Kierowca był niesamowicie sympatyczny - pędził szybko, zatrzymywał rzadko, a do tego miał wygląd Billa Cosby - i takiż humor i zachowanie. Na postoju - 10 minut tylko - możliwość kupienia czegoś do jedzenia czy picia w sklepie na stacji benzynowej. I dalej w drogę.

Następny przystanek - Louisville, Kentucky. Przystanek serwisowy, na którym sprzątają autobus, tankują paliwo - no i za 20 minut mieliśmy jechać dalej, ale coś się stało i staliśmy półtorej godziny... Była już 6 rano, ale pogoda brzydka - pochmurno, no i jeszcze ciemno. Zdjęć więc nie mogłem robić - a do tego nie za bardzo miałem możliwość oddalania się od terminala, bo nie wiadomo, czy autobus pojedzie za 2 czy za 40 minut... Wiec trzeba koczować... Z ciekawostek - na dworcu pojawili się Amisze... Ludzie z zupełnie innej epoki. Mężczyźni ubrani w ciemne spodnie, buty powyżej kostek, ciemne - najczęściej niebieskie lub szaro granatowe koszule, jakiś kubrak przypominający marynarkę lub chińską koszulę z czasów Mao, długie włosy, pejsy, obowiązkowa broda - najczęściej bez wąsów, i do tego obowiązkowy czarny kapelusz z szerokim rondem, naciągnięty głęboko na oczy. Kobiety - ubrane w długie, proste, ciemne suknie, widać, że pod spodem mają mnóstwo jakichś hałek, długie sznurowane buty, czepki na głowach - najpierw białe, a na to czarne, prawie jak zakonnice. Zupełnie, jakby to był wiek XIX, a nie XXI.

Wreszcie autobus ruszył - i następny przystanek miał być w Chicago. W Louisville była też zmiana kierowcy - zamiast Billa Cosby dostaliśmy Eddiego Murphy ☹ Wyjechaliśmy prawie 2 godziny po czasie. Zrobił się dzień, ale za to zaczęło padać. Kierowca zatrzymywał się mniej więcej co godzinę 5-10 minut, najczęściej na parkingach na autostradzie. Po drodze obserwowałem ruch na autostradzie. Większość samochodów - zwłaszcza w nocy - to wielkie ciężarówki. Jadą bardzo szybko, a każda z nich ma jakąś antenę - w większości są to anteny CB, ale raz na jakiś czas trafia się i

krótkofalowiec z „bug catcher'em”. Dopiero w okolicach większych miast pojawia się więcej samochodów osobowych - szczególnie w okolicach centrów handlowych. Bardzo często tworzą się też korki - ale takie naprawdę poważne: 4 pasy w każdą stronę, a do tego po zjazdzie - a na wszystkich, aż po horyzont - jest pełno... Zdecydowanie gorzej, niż w Warszawie w godzinach szczytu. Ciekawa jest też obserwacja miast, bo są one bardzo do siebie podobne. Centrum z drapaczami chmur, a potem jakieś niższe budynki - a potem ciągnące się w nieskończoność przedmieścia, przedzielane co jakiś czas wielkimi centrami handlowymi.

Dojechałem wreszcie do Chicago. Z ponad 2-godzinnym opóźnieniem. Oczywiście na autobus do Madison, gdzie umówiony byłem ze Zbyszkiem N9HQE i Jackiem SQ9BOP, nie zdążyłem. Następny miałem dopiero o 14 zamiast o 11:30, ale i tak miałem więcej szczęścia jak inni moi współtowarzysze niedoli - niektórzy musieli czekać do 1 w nocy... Zadzwoniłem do Zbyszka - całe szczęście miałem konto w Net2phone, bo inaczej miałbym spore kłopoty - minuta "long distance" z automatów na stacji kosztuje \$4... Z karty net2phone kosztowała mnie ta rozmowa, jak lokalna. Chicago zrobiło na mnie naprawdę przynębiające wrażenie - podobnie zresztą, jak inne wielkie miasta po drodze... Być może to z powodu lokalizacji stacji Greyhounda w tych miastach - najczęściej na granicy centrum i dzielnic gorszych. Naprawdę Ateny przy tym są nieomal rajem. Terminal w Chicago z kolei też budził moje najgorsze skojarzenia - dworzec PKP Warszawa Wschodnia w połowie lat 80-tych...

Autobus do Madison ruszył prawie o czasie. I do tego był prawie pusty, więc i podróżowało się dość wygodnie... Następny przystanek - Milwaukee. Naprawdę ładne miasto. Ma w sobie coś lekkiego. Położone jest nad jeziorem, ma "typowy" układ wielkiego miasta, ale jednak wygląda inaczej. Trudno nawet to odczucie konkretnie opisać. Jeszcze 150 mil do Madison. Po drodze włączyłem radiotelefon na "weather channel" - no i nieźle... Na sobotę i niedzielę zapowiadają deszcze, burze, i do tego wichurę. "Drobne" 50-60 mil na godzinę, czyli nawet do 100 km/h. Będzie nieźle... Próbowałem też otwierać przemienniki w Madison (umówiliśmy się tam ze Zbyszkiem) i wreszcie - udało się. Kontakt "N9HQE - KG4LSU" zaliczony. Pogadaliśmy chwilę przez radio - i jak dojeżdżałem do dworca - już przynajmniej wiedziałem, kogo mam szukać - a właściwie nawet nie szukać, bo zobaczyłem chłopaków od razu. Serdeczne powitanie, krotki, szybki posiłek w jednym z wielu „fast-foodów” I dalej w drogę. Z Madison do La Crosse, gdzie mieszka Zbyszek, zostało jeszcze dwie godziny jazdy.

W samochodzie Zbyszka radio, na dachu antena na 20 metrów - więc po drodze rozmawiamy nieco. Najpierw - z Józkiem SP2BME/MM - następnego dnia mieli wpływać na Zatokę Meksykańską. Potem - I tu dla mnie wielka niespodzianka - z Wojtkiem N3XOF z Filadelfii, czyli z człowiekiem, który przez 4 lata był moim najbliższym sąsiadem - krótkofalowcem. Usłyszałem "SP5TAT - SP5NHM" - poczułem się przez chwilę jak ładnych kilka lat temu w KO02RE...

Dojechalismy do La Crosse. Zbyszek pracuje tam na Uniwersytecie. W domu czekała na nas Agnieszka, Krystian KB9TFT. Przed kolacją jeszcze koniecznie przysznic - bez tego pewnie umarłbym bardzo szybko. Jacek - w końcu zakonnik - oczywiście od razu zabrał się za czytanie biblii, czyli "Low band DX-ing". Potem szybkie sprawdzenie pocztu (dobrodziejstwo stałego łącza do Internetu z grosze...) i kolacja. Niestety - prognoza pogody zaczęła się sprawdzać. Rozpętała się burza, jakiej dawno nie widziałem. Była już noc - a my mogliśmy bez problemu poogładać sobie Zbyszka anteny. Padalo tak mocno, że nie można było nawet wyjść do samochodu. Peleryny pomogły - ale tylko trochę. Zapakowaliśmy się w końcu i ruszyliśmy dalej. Pierwotnie mieliśmy być u Paula o 20, a wyjechaliśmy od Zbyszka dopiero o 23.

Już od samego wyjazdu z Madison próbowaliśmy też skontaktować się również z Mirkiem KG2IS. Początkowo miał lecieć po pracy z Nowego Jorku do Milwaukee, pożyć tam samochód i przyjechać do nas, ale... Okazało się potem, że nie dał rady wylecieć wcześniej, ale i znalazł samolot zupełnie w inne miejsce - dużo dalej... A poza tym jego samolot miał kłopoty z lądowaniem. A wszystko z powodu pogody. Mało brakowało, żeby do nas w ogóle nie dotarł. Ale i tak - przewidywany czas przybycia na farmę Paula - około 3 w nocy...

Ekwipunek mieliśmy wysmienity - Agnieszka przygotowała nam kanapki, jogurty, płatki, mleko, kawę, owoce, ciastka - tyle, by przeżyć do południa następnego dnia, kiedy miała przyjechać z obiadem. Wielkie dzięki, Agnieszko!

Jazda minęła - jak zwykle przy takich spotkaniach - na ożywionej rozmowie - i to nie tylko o radiach zresztą. Czuliśmy się jak starzy znajomi. Kontakt przez radio czy przez Internet wcale nie musi być nijaki czy płytki - czterech naprawdę dobrych kumpli wybiera się na wyprawę. Pogoda była naprawdę koszmarna. W okolicach Eau Claire udało nam się wreszcie złapać kontakt z Paulem - ten czekał na nas od 20. A było już po północy. Zjechalismy z autostrady i... Tu zaczęły się schody. Błądziliśmy wśród farm i pół przez dobre kilkanaście minut - Paul nas prowadził, ale ciemności i pogoda były takie, że po prostu mijaliśmy wyjazdy nie zauważając ich. Wreszcie - ostatni podjazd pod rozmiękłą górę i... Jesteśmy! Jesteśmy na szczycie wzgórza, gdzie (podobno) znajduje się mnóstwo anten... Na razie widać tylko światła w domu Paula i jeden maszt, na którym powieszona jest latarnia. Na maszcie - 3 elementowa Yagi na 40 metrów. Majaczy wysoko w górze, a jej elementy wyginają się mocno do przodu - jak czułki u jakiegoś wielkiego chrząszcza...

Paul zaprowadził nas "na pokój", to znaczy do kwatery przeznaczonej dla pracujących na stacji. Mieści się ona na niskim parterze, czyli pod właściwym domem Paula. Wyposażenie bardzo przyzwoite. Jest łazienka (w łazience prysznic, umywalka, przygotowane ręczniki, mydło i szampon), pokój ze stołem do jedzenia, w kącie kilka składanych krzeseł, lodówka, telewizor podłączony do kabla, kilka kaset video (same tematyczne - z różnych wypraw dx-owych), 3 pojedyncze łóżka i 3 piętrowe, do tego kilka luźnych materacy. Obok - warsztat Paula - porządek, jakiego tylko pozazdrościć. Części do napraw urządzeń - śrubki, przekaźniki, lampy, rezystory, bezpieczniki... Wszystko, co może być potrzebne, jak coś się nie dać Boże na stacji popsuje. Wylądowaliśmy ekwipunek i poszliśmy przywitaliśmy się z żoną Paula.

Paul jest emerytowanym pastorem luterańskim, a jego żona - organistka i katechetka. Jak mówi sam Paul - taki układ powoduje, że tak naprawdę w osobie pastora parafia dostaje dwóch pastorów. Każde z państwa Bittnerów ma swoje hobby i swoje zajęcia - Paul ma swoją stację a żona Paula - gra na pianinie, szyje, dużo czyta. Każde z nich ma do tego osobne pomieszczenia. Każde ma swój kąt. Dodatkowo w domu 2 rasowe koty. Oglądamy dom i biuro pastora, rozmawiamy. Atmosfera niesamowicie ciepła - Paul ma naprawdę niesamowitą osobowość. Tak skromnego i pogodnego człowieka nie widziałem chyba nigdy w życiu. Ma on charyzmat gromadzenia ludzi - i ta stacja jest takim właśnie miejscem, gdzie się tacy zbierają i nie tylko pracują w zawodach - ale po prostu są ze sobą.

Nadeszła wreszcie upragniona chwila - idziemy (a raczej brniemy pod wiatr) do budynku, gdzie zlokalizowana jest stacja. Otwieramy drzwi - najpierw przedsionek - potem drugie drzwi i. Pomieszczenie jest niewielkie. Szerokie na jakieś 3 metry i długie na 5. Po bokach pod ścianami biurka z polkami - na biurkach radio, na polkach wzmacniacze i inny osprzęt. Do polek poprzyczepiane przełączniki antenowe. Na każdym radzie stoi monitor od komputera - wszystkie komputery połączone są w sieć. Na ścianie naprzeciwko drzwi - dodatkowe wzmacniacze home-made w jednej, dużej szafie - każdy wzmacniacz na inne pasmo. Paul przygotował konfigurację specjalnie dla nas - przełączył część anten, pozamieniał radia itp - jednym słowem spędził ze dwa dni ustawiając wszystko tak, żeby nam było wygodniej pracować.

Paul zaczyna po kolei objaśniać ustawienia. Pierwsze radio - stacja na 10 metrów CW i 20 metrów CW. Ma pracować jako "run station". Na 10 metrów mamy do wyboru 4 anteny fazowane 4-elementowe na 60-metrowej obracanej wieży, 4 fazowane anteny 5-elementowe na maszcie 38 metrowym albo antenę 6 elementową na wysokości 16 metrów. To tylko część z wyposażenia stacji. Na 20 metrów do radia podłączona jest 4-falowa antena rombowa zawieszona na wysokości 25 metrów. To wszystko zasilane jest za pomocą Icom IC-765 i wzmacniacza Alpha - dającego równiutko "full legal power", to znaczy półtora kilowata PEP. Radio naprawdę niesamowite! Jeszcze nie pracowałem na takim. Co najmniej tak samo dobre, jak FT-1000.

Druga stacja była przeznaczona do pracy na paśmie 10 metrów SSB oraz jako run station na 80 metrów CW i SSB. Na 10 metrach do wyboru anteny 5 lub 6 elementowe zawieszone na wysokości 40 metrów. Za to na 80 metrów... Po stronie odbiorczej mamy do dyspozycji anteny beverage o długości prawie 160 metrów - jedna z nich jest skierowana na Polskę. Do nadawania mamy do wyboru pionową deltę, vertical, bob-curtain, zeppelin albo fazowane vertikale. Te są naprawdę niesamowite. Mają przełączany kierunek promieniowania, a każdy z nich ma 150 przeciwwag zakopanych płyciutko pod ziemią. Przeciwwagi są zraszane wodą. Paul mówił, że na radiale zużył ponad 5 mil przewodu... Jako urządzenie na to pasmo stoi FT-1000 i Alphe z maksimum "full legal power" (1.5kW). Moc wyjściowa kontrolowana jest najpierw na wzmacniaczu, a potem dodatkowo za pomocą osobnych mierników mocy.

Trzecia stacja to też FT-1000, podłączony do wzmacniacza „homemade”. To stanowisko przeznaczone jest do pracy na 160 i 40 metrach CW. Na 160 metrów do odbioru mamy beverage, a do nadawania - dipol, sloper, deltę albo vertical. Na 40 metrów mamy deltę, dipole, slopery, vertical albo fazowane verticale. Na ścianie powyżej stanowiska - wielkie kondensatory służące do strojenia anten odbiorczych i niektórych nadawczych. Kondensatory mają odstęp między płytkami ponad 2 centymetry...

Kolejny Icom IC-765 pracuje jako stacja na 15 metrów CW. Anteny - do wyboru antenę 5 lub 6 elementową na wysokości ponad 50 metrów. Dalej mamy kolejny IC-765 z Alpha na 20 metrów SSB. Anteny to przede wszystkim zestaw 4 x 4 elementy na obracanej kratownicy. Kolejny Icom ze wzmacniaczem to główna stacja zawodów - 15 metrów SSB. Do wyboru mamy tu aż 6 zestawów antenowych. Na to pasmo Paul przeznaczył dwie osobne kratownice - 60 metrowa z zestawem 4 fazowanych anten 4-elementowych i 55 metrową z zestawem 2 anten 5-elementowych oraz jedną oddzielną anteną 5-elementową. Oprócz tego na innych masztach znajduje się kilka anten 3 i 4 elementowych, w tym też anteny wielopasmowe. Najśmieszniejsze były próby Zbyszka w czasie zawodów. Zapytał kogoś, czy nie mógłby sprawdzić, na której antenie słyszał go najlepiej - i zaczyna odliczanie: "anteną numer 1.... anteną numer 2.... anteną numer 3.... anteną numer 4.... anteną numer 5.... anteną numer 6.... Na której było najlepiej?". Pokładaliśmy się za śmiechu, jak on to robił, natomiast wyobrażam sobie, że jego korespondent musiał też przeżywać niezapomniane chwile. I wcale się temu nie dziwie - też bym zwątpił.

Ostatnie stanowisko to stacja na 40 metrów SSB. Icom IC-775 z Alpha i zestaw dwóch fazowanych 3-elementowych anten umieszczonych na wysokości 27 i 55 metrów.

Każde stanowisko wyposażone jest w komputer, całość zaś połączona w sieć, więc każda wpisana łączność pojawia się zaraz na monitorach wszystkich. Istnieje też możliwość przesyłania wiadomości między stacjami. Oprogramowanie - TR-Log - DOSowy, ale bardzo popularny w USA, szczególnie wśród „big guns”. Do komputerów podłączone są radia, zaś na ekranie widać, jaka jest częstotliwość pracy i jaka emisja. Nie ma więc konieczności zmiany pasm czy emisji w logu. Można nagrywać teksty głosowe (czyli mamy "voice keyer") oraz telegraficzne (czyli jest też klucz z pamięcią). To sprawiło nam największe kłopoty, bo niestety - wpisywało się znak - a radio zaczynało (po wciśnięciu entera) nadawać - stąd czasem

N9HQE i KG2IS

zdarzało się bezsensowne powtarzanie raportu czy znaku. Niestety - nie mieliśmy zbyt dużo czasu na naukę. Dodatkowo program może pracować w dwóch trybach - inaczej zachowuje się, jeżeli pracuje na stacji wołającej CQ („run station”), a inaczej, jak jest skonfigurowany jest do pracy na stacji do szukania mnożników ("spot station"). Oczywiście każde radio ma swój osobny klucz elektroniczny, ale można też za pomocą programu nadawać teksty telegraficzne z klawiatury. Obsługa niestety różni się nieco od popularnego w Polsce CT-logu czy Super Dupera, ale jakoś udało nam się go okiełznać. Czasem z bólem i trochę nieskładnie, ale... prawie 500 łączności udało się zalogować.

Zaczynamy trenować - najpierw program, potem radia. Paul długo nie włącza urządzeń - na dworze burza, wichura i ulewa. Jest 2 w nocy. Zbyszek wyjeżdża jako pilot po Mirka KG2IS - a mu się dalej bawimy. Warunki na Polskę na 14 MHz - wyśmienite! Dobrze! Jak tak samo będzie następnego dnia - dobra nasza.

Przyjeżdża wreszcie Mirek. Też zaczyna próbować, uczyć się - w końcu stwierdzamy, że pora iść spać. Mamy przed sobą najwyżej 3 snu. Prysznic, rozkładanie śpiworów, mała kanapka na kolację (?) i do łóżka. Umawiamy się mniej więcej, kto się kiedy myje - żeby ustalić kolejność wstawiania i... Dobranoc!

Rano ciężko wstać. Pogoda... cóż, na razie nie leje, ale wiatr - zgodnie z zapowiedziami - szaleje strasznie. Czyli spokojnie 100 km/h, a my jesteśmy na wzgórzu... Nie widzieliśmy do tej pory anten - patrzą w okno - mam widok na zbocze wzgórza - tylko po horyzont ciągną się jakieś słupy, na których coś wisi... Np. romb, zeppelin albo bob curtain... Nie robi to może wielkiego wrażenia, ale uświadomienie sobie przestrzeni i odległości zmienia szybko odczucia.

Szybki prysznic, szybkie śniadanie i do stacji! Niedługo zaczynają się zawody. Wychodzimy z domu i... Właśnie dla tej chwili było warto jechać te tysiące kilometrów! Las masztów, wież, kratownic... Najwyższe z nich mają po 60 metrów wysokości... Niektóre są obracane w całości - np. jedna z wyższych, na której są (miedzy innymi) 4 anteny 4 elementowe na 14 MHz... Dosłownie las - to las po horyzont...

Niesamowite wrażenie! Ale uciekamy szybko do budynku, z którego mamy pracować - włączamy sprzęt, komputery, wzmacniacze - i kontynuujemy nocną rozmowę o strategii... A jest o czym! Mamy stację przeznaczoną do pracy w kategorii "multi-multi", a interpretacja regulaminu dopuszcza tylko pracę „multi-single”. W jednym momencie może być transmitowany tylko jeden sygnał... Jak to zrobić??? Jest 7 urządzeń, nas

jest sześciu - jak zrobić, by nie łamać reguł? Ustaliliśmy w końcu, że: robimy jedną główną "run station", która wola CQ - a reszta słucha na innych pasmach i emisjach. Jeden z nas - "mistrz ceremonii" - będzie "kierował ruchem" - czyli da prawo nadawania dla "spot station" z wyższego pasma (jako że to na pewno będzie chodzić krócej) - kiedy "run station" nie ma nic do roboty. Plan wydaje się być całkiem dobry.

Jest już godzina 10, czyli 15 UTC. Zaczynają się zawody. Próbuje na 10 metrach i... nic praktycznie nie słychać. Z trudem udaje nam się zrobić kilka łączności na telegrafii. SP5KP, SP5ZCC... Słyszymy słabo, inni nas też. Łączności ciekną, jak krew z nosa. Powstał przy okazji spory bałagan - i stwierdziliśmy szybko, że taki system, jaki sobie wymyśliliśmy - nie zdaje egzaminu. Co innego później - powiedzmy w drugiej połowie zawodów - ale póki co - odpuszczamy. Zostaje tylko "run station" i jedna spot - tak na wszelki wypadek. Zaczynamy pracować na 15 metrach na fonii. Krystian KB9TFT (13 lat!) zaczyna wołać CQ. Zbyszek mu asystuje. Powstaje mały pile-up. Po którejś łączności Krystian dostaje piany na ustach - został "rozpoznany" jako dziewczyna: "panowie, poczekajcie, niech young lady powtórzy!". Przeknął jednak zniewagę i wykrztusił... "Wanda zero Adam Irena Halina..." Ubaw mieliśmy niesamowity.

15 metrów zaczyna się kończyć - choć tempo utrzymujemy całkiem przyzwoite. Czuć, że warunki słabną - trzeba więc porobić trochę łączności na telegrafii. Na 15 metrach pracuje Mirek, a do tego - w przerwach - czasem udaje się "dorobić" kolejną stację na 10 metrach. Powoli zaczyna się otwarcie na 20 metrach, ale... ale nie u nas!!! Stacje ze wschodniego wybrzeża robią łączność za łącznością a my... My czekamy. Nie słychać dokładnie ŻADNEJ stacji z Polski. Czekamy godzinę - nic. Dwie - coś zaczyna szumieć. Z szumów udaje się wyłowić jedną stację, potem druga - ale w sumie w czasie, gdy ludzie ze Wschodu porobili po 150 QSO - myśmy zdołali zrobić jedynie... 35. Totalne załamanie. 20 metrów po prostu zupełnie zawiodło. Wylawialiśmy przez cały wieczór stacje po stacji - czasem jedna na 5 - 10 minut. Wschodnie wybrzeże zaczyna przechodzić powoli na 40 metrów - a my wciąż czekamy - może tam chociaż się uda? 20 metrów ciągle milczy, 40 metrów też... Jeszcze godzina, jeszcze trochę... Wreszcie - jest !!! - zrobiliśmy pierwszą łączność! SP2FAX... Prawie go nie słyszeliśmy. Stacje ze wschodu robią na 40 metrach stacje za stacją... Po jakimś czasie - MAMY DRUGĄ!!! SP7GIQ... Ledwo go słychać! Raporty dla nich i na pozostałych pasmach były mizerne. SP5FAX wychodził na maksimum S 5... Co się dzieje!!!! W sumie na 40 metrach zrobiliśmy razem kilkanaście łączności - głównie na telegrafii.

Czas płynie powoli. Na dworze cały czas wieje, grzmi... W pewnym momencie - po jakimś piorunie - gaśnie światło. Resetują się komputery, radia, siadają wzmacniacze. Wiało tak, że kiedy Krystian próbował wejść do domku, gdzie była stacja - nie mógł otworzyć drzwi! Jak udało mu się to wreszcie - ledwo udało nam się uratować go przez zgilotynowaniem przez drzwi. Jak wychodziło się na zewnątrz - trzeba było uważać. W powietrzu unosiły się przeróżne rzeczy, na przykład kawałki grubej blachy...

W końcu jednak decydujemy się wyjść na zewnątrz i obejrzeć stację i anteny. Robią naprawdę niesamowite wrażenie. Oprócz naszego domku jest jeszcze jeden mały (gdzie normalnie mieści się stacja na 20 metrów), do tego spory "mobile home" niewiadomego przeznaczenia, dwie przyczepy campingowe. Po horyzont maszty, kratownice, anteny... Trzeba uważać na beverage - są zawieszane mniej więcej metr nad ziemią. Z domu do głównych kratownic biegną grube na 20 centymetrów wiązki kabli o średnicy co najmniej 2-3 centymetrów każdy. Ile tam musi być kabli!!!! To jest przecież ponad 50 masztów - na każdym maszcie po kilka anten... Np. jest taka kratownica, na której oprócz 4 anten na 15 metrów są też 4 na 14 MHz... Albo obok 4 anten na 14MHz - są 4 anteny na 6 metrów... Albo... Albo... Paul ma 4 dorosłe córki - i jeden z ziętów jest krótkofalowcem - ten ma na farmie Paula swoje anteny UKFowe.

3 el. - 7 MHz

Na placu jest kilka kupek z nowymi (lub starymi) kratownicami, oprócz tego zwój kabli (na bębnach takich, jakich używa telekomunikacja przy układaniu linii kablowe pod ziemią). Gdzieś leżą dwie anteny paraboliczne

po kilka metrów średnicy... Na 6 metrów - poza tym zestawem 4 anten 5 elementowych - jest jeszcze na przykład antena 11 elementowa. Najwyższy maszt to vertical na 160 metrów. Glinie on jednak w nawale innych masztów. Największe wrażenie robi jednak obracana wieża z 4 antenami na 20 metrów i opisywane wcześniej fazowane vertikale na 80 metrów.

W ciągu dnia - już pod wieczór - przyjeżdża Agnieszka i przywozi obiad. Kuchenka mikrofalowa jest w budynku stacji - nie ma więc potrzeby, by

Vertical na psamo 80,

wychodzić. I całe szczęście. Na szczęście też w domku jest ciepło. Tyle wzmacniaczy musi grzać! Do tego wielki szum wentylatorów - bez tego drogie Alphy poszłyby szybko z dymem.

W nocy - cud! Otwarcie na Polskę na 20 metrach! Nadganiamy trochę łączności - choć oczywiście stacje ze wschodu też robią łączności. Ale udaje nam się utrzymać całkiem niezłe tempo - i dobrze, bo już zupełnie straciliśmy nadzieję, że uda nam się cokolwiek więcej zrobić. Słuchamy też innych stacji ze Stanów - szczególnie z centralnej i południowej części - oni również mieli problemy z propagacją. Wszystko dobre też w końcu musi się skończyć - wiec i 20 metrów milknie, 40 metrów też milczy. Nad ranem próbujemy zrobić łączność z SP2FAX na 80 metrach. Niestety - mimo beverage'y nie słychać dokładnie NIC. A szkoda. W końcu na 80 (nie mówiąc o 160) metrach nie udało się zrobić ani jednej łączności.

Zaczynamy się zastanawiać, jak rozegrać resztę zawodów. Jesteśmy zmęczeni - w końcu decydujemy, że część idzie spać na 3 godziny, a reszta zostaje na stacji. Praktycznie nic nie słychać - próbujemy coś zrobić, aż w końcu koło 4 na jakąś godzinę zasypiamy na krzesłach przy radiach. Później - budzimy resztę - zwlekają się jakoś z łóżek, z my kładziemy się na godzinę spać. Mamy nadzieję, że w niedzielę będzie trochę lepsza pogoda - no i może uda się cokolwiek zrobić na wyższych pasmach, zanim zawody się skończą. Rano 10 metrów milczy, na 15 coś tam jeszcze dorabiamy i... Koniec! Zrobiliśmy niecałe 500 łączności... I dużo i mało - zależy, jak do tego

podejść. Gdybyśmy pracowali rzeczywiście „multi-multi” – zrobilibyśmy sporo więcej. A tak - trochę stacje „zmarnowaliśmy”... Ale to kwestia regulaminu. Mam nadzieję, że w przyszłym roku chociaż dla stacji zagranicznych taka kategoria będzie w regulaminie. Bardzo bym sobie (nie tylko ja zresztą) tego życzył.

Powoli zaczynamy zbierać się do wyjazdu. Mirek wyjechał zaraz po skończonych zawodach - miał przed sobą 6 godzin jazdy i musiał zdążyć na samolot. My sprzątamy, zamykamy i wybieramy się do domu. Po drodze rozmawiamy z ludźmi na 14.273MHz - wszyscy dzielą się spostrzeżeniami i wrażeniami z zawodów. Po drodze zatrzymujemy się jeszcze w jakimś barze, wypijamy kawę, zjadamy coś i za półtorej godziny jesteśmy u Zbyszka. Kapiemy się, zjadamy normalne śniadanie.

Wypogodziło się zupełnie, więc trochę posiedzieliśmy na tarasie, pogadaliśmy, pooglądaliśmy Zbyszka instalacje antenowe. Potem zostało już całkiem niewiele czasu, więc Agnieszka przygotowała mi jakąś walówkę i wyruszyliśmy do Madison. 3 godziny samochodem - a o 22 mamy z Jackiem autobus. Po drodze sporo rozmawiamy, robimy także trochę łączności ze stacjami z USA - czas szybko mija.

Na stacji Greyhounda w Madison Jacek kupuje bilet i całkiem niedługo wsiadamy do autobusu. Pogoda wraca do normy – czyli po prostu leje jak z cebra, a między Madison a Milwaukee szaleje straszliwa burza. Gadamy z Jackiem trochę o jego planach na przyszłość - jedzie niedługo na Filipiny na misję. Rozstajemy się w Milwaukee - okazuje się, że muszę zmienić autobus na inny. Jest noc - w Chicago jesteśmy koło 1 w nocy. Ten dworzec w Chicago jest chyba jak całe Chicago. Na szczęście w autobusie nie ma tłoku, więc podróżuje się w miarę komfortowo. Śpię długo - budzę się w okolicach Louisville, Kentucky. Kolejna przesiadka - czyli już nie tylko "przystanek serwisowy", jak poprzednio. Jest wczesne przedpołudnie. I znowu na stacji widzę Amiszków. Okazuje się, że będą jechać tym samym autobusem. Naprawdę ludzie nie z tej epoki, niemal nie z tej ziemi!

Autobus zamienia się w prawdziwy PKS. Jadąc przez Kentucky zatrzymuje się w każdej wiosce. Trochę drzemie - więc mam śmieszne wrażenie, bo budzę się na każdym przystanku - i na każdym z nich następuje wymiana Amiszków. Jedna rodzina wsiada, druga wysiada. Na każdym przystanku czekają na nich inni ichni ziomkowie - co jest super

ciekawe - bo przyjeżdżają wozami na drewnianych kołach, zupełnie jak na westernach.

Autobus jedzie też przez Fort Knox. Miasteczko położone wokół bazy i uczelni wojskowej. Bardzo dobrze, że to taki PKS - przynajmniej można więcej zobaczyć. Najśmieszniejsze jest to, że często kierowcy Greyhounda nie znają położenia swoich przystanków w miejscach, do których jada. Maja jakieś rozpiski i mapy - ale często zatrzymują się, by zapytać o drogę albo proszą pasażerów o pomoc.

Ostatni odcinek go Atlanty biegnie przez północną Georgię. To naprawdę śliczny stan. Jechaliśmy przez śliczne góry. I już na początku kwietnia w wielu miejscach widać rozbite namioty - nie dziwne, skoro temperatura w dzień dochodzi nawet do 30 stopni. Widziałem też zdjęcia z gór robione jesienią. Takich kolorów nie widziałem w życiu! Mam nadzieję, że uda mi się to zobaczyć na własne oczy - tym bardziej, że w góry jedzie się z Athens zaledwie 3-4 godziny. Autobus prawie nie ma spóźnienia - ale i tak w Atlancie muszę biec na autobus do Athens. Tu już większy tłum, ale w sumie przede mną zaledwie półtorej godziny jazdy. O 21:30 ląduję na przystanku w Athens. Jeszcze tylko 15 minut na piechotę i jestem w domu. Spać! Jestem bardzo zmęczony. Zupełnie, jak po przelocie samolotem tyle że to nie "jet lag", ale "bus lag" ;-))

Wrażeń było co nie miara. Podróż zajęła więcej, niż połowe z 4 dni, ale naprawdę było warto. Zobaczyłem kawał świata, spotkałem fajnych ludzi - a przede wszystkim miałem możliwość - może jedyną w życiu - by popracować w zawodach na prawdziwej kontestowej stacji. Mam nadzieję, że w przyszłym roku w regulaminie pojawi się kategoria „multi-multi”. Podobnie bardzo życzyłbym sobie, by pojawiła się kategoria QRP. Warto nieco ulepszyć te zawody, uczynić je jeszcze atrakcyjniejszymi nie tylko dla Polonusów, ale dla innych.

Udział wzięli:

- Paul W0AIH - sprzęt, anteny, zakwaterowanie, atmosfera, „top bands” CW
- Mark - komputery, oprogramowanie
- Zbyszek N9HQE - pomysł, organizacja, transport, głównie 10, 15 i 20 metrów SSB
- Agnieszka KB9BGN - wyżywienie (mniam!)
- Krystian KB9TFT - głównie 15 i 20 metrów SSB
- Mirek KG2IS - głównie 15 i 20 metrów CW
- Jacek SQ9BOP - głównie 20 i 40 metrów SSB
- Michał SP5TAT (KG4LSU) - głównie 10 i 40 metrów CW

Opisy zdjęć:

- Zbyszek N9HQE i Mirek KG2IS
- Zespół W0AIH startujący w SP DX Contest
- 3 el Yagi na pasmo 40 metrów
- Vertical na pasmo 80m
- Power Amplifier
- Wyprowadzenia kabli

Michał SP5TAT

Informacje DX

Majowe wydanie CQDX jest wyjątkowo obszerne, ale jest o czym pisać. Dziękuję Jurkowi SP9EVP za przesłanie relacji i fotografii z jego wyprawy oraz Janowi SP9BRP za pomoc w skontaktowaniu się z Jurkiem. Na stronie WWW pod adresem <http://www.sp5zcc.waw.pl/dxpedititions/sp9evp/> znajduje się relacja z wyprawy Jurka oraz wiele fotografii obrazujących jego DXpedycję.

Mam nadzieję, że relacje kolegów Andrzeja VA3PL i Michała SP5TAT także były interesujące dla czytelników. Warto dowiedzieć się, jak SP DX Contest wygląda „z drugiej strony”. Swoją drogą zaangażowanie, jakie wykazali koledzy z USA i Kanady świadczy, że może nie jest jeszcze z naszymi zawodami tak źle, jak to niektórzy postrzegają. Szczegółowe informacje i wiele zdjęć (w CQDX nie wystarczyło miejsca na wszystkie) można obejrzeć na stronach WWW:

W1/VA3PL - <http://www.yesic.com/~va3pl/SP%20DX%20Contest%202001.htm>

W0AIH – <http://www.qsl.net/kg2is>

Miejmy nadzieję, że za rok będzie jeszcze lepiej. Niestety Pani Propagacja w tym roku chyba nas nie lubi – podczas SP DX Contest, a jeszcze bardziej podczas SP DX RTTY Contest warunki były trudne. Natomiast ostatnio warunki są sprzyjające, a na pasmach panuje duży ruch. Wyższe pasma często są otwarte do późnych godzin (dlaczego nie podczas zawodów???) i słychać ciekawe stacje. Oto co możemy usłyszeć na pasmach....

Na początek informacja o wyprawie, w której wezmą udział nasi koledzy. Wyprawa na Prins Karls Forland Is. (EU-063) będzie miała miejsce w terminie 31 maj – 9 czerwiec. Wyspa należy do jednej z najbardziej poszukiwanych we współzawodnictwie IOTA. W **DXpedition Arctic 2001** wezmą udział Jacek SP5DRH i Witek SP5LCC. Oprócz nich w wyprawie będą uczestniczyć: DL5NAM, ES1CH, F5PBL, I2ADN, IK2XDE, IK2XDF, IK4MED, LA3OHA/JW3OHA, LA8AV/JW8AV, ON4AMX, S57FYL, S53AC, US0VA, XE1BEF.

Wyprawa będzie używać znaku JW0PK i będzie pracować w pasmach 160 – 2 m, emisjami CW, SSB, RTTY, SPK31. Będą także prowadzone próby łączności via satelity amatorskie. W paśmie 6 metrów, na częstotliwości 50.047 MHz będzie czynny beacon JW7SIX (loc. JQ68TB). Sama wyprawa będzie pracować z lokatora JQ58WK. QSL managerem wyprawy jest Jacek SP5DRH. Karty można przysyłać via biuro lub direct (Jacek Kubiak, P.O. Box 4, 00-957 Warszawa).

Szczegółowe informacje o wyprawie, jak też informacje dla osób, które zachciałyby wesprzeć finansowo organizację DXpedycji można znaleźć na stronie WWW: <http://www.dxpedition.org>.

3B6 - Wyprawa 3B6RF na Agalega Isl. niespodziewanie rozpoczęła się później niż zapowiadano. Nie udało się uzyskać zgody na lądowanie samolotu na wyspie i konieczne stało się wynajęcie łodzi. W związku z tym wyprawa dotarła na wyspę później niż przewidywano. Praca rozpoczęła się w niedzielę 6 maja. Będzie trwać do 16 maja. W skład wyprawy wchodzi: HB9BQI, HB9BQW, HB9BXE, HB9CRV, HB9HFN, HB9JAI, HB9JBI, 3B8CF, 4Z5FL, CT1AGF, CT1EPV, DL3KUD, DL6UAA, F6HMJ, G3KHZ, N3SL, NK6F oraz SP9RTI. Strona WWW wyprawy znajduje się pod adresem <http://www.Agalega2000.ch>. QSL via HB9AGH direct (Ambrosi Fleutsch, Lerchenweg 29, CH 8046 Zurich, Switzerland) lub przez biuro. Dla stacji z Ameryki Północnej (USA, Kanada Meksyk) QSL manaherem jest N3SL (Steve Larson, 22 N. Hidden Acres Drive, Sioux City, Iowa 51108, USA)

5V - Daniele IV3TDM będzie pracował z Atakpame, Togo w terminie 5 - 16 maj. Licencje i znak wywoławczy miał otrzymać po przyjeździe do Togo. W wolnym czasie będzie aktywny w pasmach KF (emisja SSB) z nadajnikiem 100W. QSL via IV3TDM via biuro lub direct.

8P, V2 - Conny DL1DA będzie pracował z Antigua (NA-100) w terminie 5 - 11 maj. Następnie przeniesie się na Barbados (NA-021), skąd będzie pracował jako 8P9BK w terminie 12 - 17 maj. Planuje aktywność w pasmach 10-40 metrów oraz być może (jeśli zdoła rozwiesić antenę) 80 i 160 metrów. Praca emisją CW. QSL via DL1DA.

AP - Robert S53R poinformował, że w maju rozpoczyna pracę dla U.N. Jego pierwszym przystankiem będzie Pakistan. Robert pracuje aktywnie ze stacji AP2ARS. Paraca w pasmach 40 - 10 metrów, praktycznie tylko emisją CW.

ET - Claudio ET3VSC bardzo często pracuje w pasmach 17 i 12 metrów. Spotkać go można najczęściej ok. 22:00 UTC lub 10:30 UTC. QSL via K3IRV.

FO, FO0_aus - Marcel ON4QM/FO0DEH będzie w tym roku ponownie aktywny z terenów Polinezji Francuskiej oraz Austral Islands. Pobyt będzie miał miejsce prawdopodobnie w terminie 25 wrzesień - 25 listopad. Marcel odwiedzi w tym czasie wyspę Pukapuka (OC-062) wchodzącą w skład Tuamotu Islands, następnie Rapa (OC-051) należącą do Australes oraz być może Reao (OC-238) należące Tuamotu.

J5 - DJ6SI i inni operatorzy pracują od 27 kwietnia do 11 maja z Guinea Bissau używając znaku J5X. Praca w pasmach 160 - 6 metrów emisjami CW, SSB RTTY, FSK i SSTV. QSL via DL1QW.

JT - Stacja okolicznościowa JU1O będzie pracować z Ulaanbaatar w terminie 5 - 13 maj. QSL via JR0CGJ (Takashi Shimizu, P.O. Box 5, Tateshina Kitasaku, Nagano 384-2305, Japan).

KH2 - JA1RTG, JF1CPE, JI1EOP, JK1EBA, JR3OET, JA5AGW i JI0PFJ będą pracować z Guam (pasma 40 - 6 metrów; CW i SSB) jako KH2/JM1YGG w terminie 10 maj (od 08:00 UTC) - 13 maj (do 01:00 UTC). QSL przez biuro via JM1YGG lub direct via JA1RTG.

PY0_tri - PU2RYW, PY2NW oraz PY2QI będą pracować jako ZW0TB (SSB) oraz ZW0TW (CW) z Trindade (SA-010). Wyprawa będzie miała miejsce w październiku i potrwa kilka dni. QSL via PY2KQ. Strona WWW wyprawy: <http://www.radiohaus.com.br/trindade.htm>.

V4 - Larry KJ4UY będzie pracował jako V47UY w terminie 10 - 16 maj. QSL via znak domowy.

XX9 - Arto OH2KW ponownie będzie pracował z Macao. Będzie aktywny w terminie 18 - 20 maj oraz w czasie CQ WPX CW Contest (26-27 maj). Będzie używał znaku XX9TKW. QSL via znak domowy przez biuro lub direct.

ZK1 - Członkowie Bavarian Contest Club (BCC): Uwe DL9NDS (ZK1NDS) i Klaus DL7NFK (ZK1NFK) będą pracować z Cook Islands w terminie 29 kwiecień - 18 maj. Planują aktywność z następujących grup wysp:

- Rarotonga (OC-013, South Cooks) - w terminie 29 kwiecień - 4 maj oraz 12 - 18 maj;
- Manihiki (OC-014, North Cooks) lub Mangaia (OC-159, South Cooks) - w terminie 5 - 11 maj;
- w okresie 5 - 11 maj być może będzie miała miejsce krótka aktywność z Aitutaki (OC-083, South Cooks).

Operatorzy zapowiadają dużą aktywność emisjami RTTY, PSK31 oraz MFSK16. QSL dla ZK1NDS via DL9NDS (Uwe Scherf, Itzgrund 15, 95512 Neudrossenfeld, Germany). QSL dla ZK1NFK via DL7NFK (Klaus Mohr, Am Anger 12, 95488 Eckersdorf, Germany). Dokładne informacje można znaleźć na stronie WWW <http://www.dl9nds.de/Cook/cook.html>.

Tomek SP5UAF

Redakcja:

Tomasz Barbachowski SP5UAF, Zeromskiego 10, 05-070 Sulejów, e-mail: tomek@dendro.sggw.waw.pl

Zygmunt Szumski SP5ELA, P.O. BOX 27, 01-900 Warszawa 118, e-mail: zygi@internet.pl

Antoni Kubicki "Kuba" SP5BB, Miklaszewskiego 5 m 71, 02-776 Warszawa, (dystrybucja wersji "papierowej" Informatora CQDX)

Strona WWW SPDXC: <http://www.sp5pbe.waw.pl/SPDXC/index.html>; Mirror strony SPDXC: <http://rf.pl/SPDXC/index.html>

Numer zamknięto: 7 maja 2001